

LIVETS SKÅDESPEL

© Kristina Wennergren

Följande reviderade text är hämtad ur boken *INRE HARMONI – den nya tidens sätt att tänka* av Kristina Wennergren.

Varje människa spelar sin egen pjäs i Livets Skådespel. Vi regisserar, spelar med och sätter upp hela scenariot. Inte sällan ställer vi oss upp och skriker av missnöje för att erfarenheterna gör ont eller för att resultatet blev ett annat än det vi hade tänkt. Vi skyller på andra i stället för att ta eget ansvar för den egna produktionen.

Omgivningen är åskådare och medspelare, allt utifrån våra egna direktiv. De fattar ingenting när jag ställer mig upp och uttrycker mitt missnöje - för de har bara följt instruktionerna. Universum tittar också på. Universum är neutral, observerar och accepterar allt. Universum gav oss en fri vilja och vet att allt kan hända utifrån våra val. Detta universella, oemotionella, neutrala tillstånd behöver varje människa lära sig att ta efter. Då blir livet intressantare, innehållsrikare och framförallt mindre smärtsamt.

Det är jag själv som väljer tid och plats för varje akt. Jag själv regisserar mitt eget liv, och skådespelarna agerar som jag regisserar. Hela universum skådar hela spektaklet.

Jag har en scen. Det är platsen jag upplever saker på. Jag har ett manus, jag har själv skrivit det, dvs. jag skapar själv mitt liv. Jag har en huvudroll som jag själv spelar. Regissören är också jag själv. Övriga skådespelare är min omgivning, de människor jag vill ska spela med i mitt liv. Detta är de människor jag omger mig med, de människor jag har dragit till mig. Omedvetet har jag själv valt dem.

Så har vi publiken, människor i våra liv som finns där men som inte är emotionellt involverade. Vi har sufflören, den viskande rösten, egot, som, vill ha exakt allt enligt mitt manus. Maskerna är de masker jag bär i livet. Kostymerna likaså. Vi har rollerna, de jag har satt upp för mig själv att spela. Alla rollerna döljer mer eller mindre mitt rätta, äkta och sanna jag. Jag prövar många olika roller innan jag finner mitt rätta jag. Det finns inget annat sätt att hitta sig själv i en stor värld.

Det handlar om att komma så nära detta äkta, sanna, rätta jaget som möjligt. Jag väljer själv hela skådespelet. Manuset, regissören, scenen, huvudrollen och de andra rollerna, publiken, masker och kläder. Allt finns i detta skådespel som jag själv är upphovsman till. Om jag inte är nöjd, kan jag inte skylla på någon. Jag har själv påtagit mig hela ansvaret för hela ensemblen och uppsättningen.

Har jag valt en komedi, ett drama, en thriller, en rysare eller något annat? Troligtvis har jag genom tiderna prövat allt som finns. Jag har erfarenhet precis som alla andra. Men det finns ingen anledning att köra samma gamla stycke om

och om igen. Det verkar vara meningen att jag ska lära av mina tidigare misstag.

Jag kan skriva bättre manus, regissera, agera och respondera bättre på omgivningen. Jag har alla möjligheter att göra allt precis som jag vill ha det, för att min harmoni och mitt välmående ska öka och den inre balansen infinna sig.

Med denna vetskap kan hela mitt liv förändras i glädjens och kärlekens tecken. Det är upp till mig själv när det ska vara slut på drama och gastkramande skräck. Det finns ingen annan än jag själv som kan hindra mig från att börja nu! Det handlar nu om att mera medvetet skapa min egen teaterpjäs, så att det verkligen blir som jag vill och längtar efter, och så att det stämmer med Universums Gudomliga plan som inget hellre vill än att jag ska må bra.

Se även följande kapitel i boken **INRE HARMONI – den nya tidens sätt att tänka:**

Ansvar, Livets Bok, Offer, Skapare, Utveckling